

رهوشی عاشق و شاعر و مه‌عشووق لای تاهیر به‌گی جاف

نه‌کره‌می می‌هرداد
(سلیمانی)

ژوان و دیداردایه، له‌و ژوان و دیداره‌شدا دیسان داپران ده‌چنینه‌وه، یان ده‌بیتته چاره‌نوس. خوشه‌ویستی سۆفیانه له‌بهر نه‌وه‌ی به‌چاو و می‌شکی دل‌خواز و که‌ماله‌وه له‌ئویندار ده‌روانی، بۆیه هه‌میشه له‌نیوان هیوا و ژوان ئاکامی داپراندا ژیان به‌سه‌ر ده‌بات، چونکه دل‌دار سه‌رته‌نجام بۆی ده‌رده‌که‌ویت که دل‌بهر ته‌واوی نه‌و هیوا و خوژگانه‌ی تیتدا په‌یدا نابیت که نه‌م له‌خه‌یال و وینای خوژدا ژیانی پی‌توه به‌سه‌ربردوه، به‌لام چار نییسه، یان جوانترین و شه‌نگترین هیوا و ئامانج‌بیش هه‌ر هه‌ول و تیکۆشانه بۆ ژوان و به‌یه‌ک گه‌یشتنی دل‌بهر. ژیانی نه‌وینداری له‌ته‌سه‌وف و شیعردا هه‌میشه له‌نیوان (وصل) و (فصل) دایه‌وه له‌هه‌موو فه‌صلیکدا له‌بیر و هیوا‌ی وه‌صلدا نه‌و ژیان به‌سه‌ر ده‌چیت و له‌هه‌موو وه‌صلتیکشدا ئاکامی داپران و فه‌صل ده‌بیتته نه‌نجام. پی‌توه‌ندی نیوان لیکۆلینه‌وه‌ی (عاشق) له‌گه‌ل شیعی (مه‌عشووق) ژیان و پی‌توندیه‌کی نه‌ویندارییه، به‌شیتوه سوربالی و سۆفیزمه‌که، یان میتود و هیوا‌ی لیکۆلینه‌وه بۆ ناسینی شیعر و خوشه‌ویستی شیعر هه‌میشه له‌ژوان و داپراندایه. لیکۆلینه‌وه به‌چاوی دل‌خواز و که‌ماله‌وه ده‌چیتته دیدار و ژوانی شیعر، شیعریش به‌هونه‌ر و عیشوه و جوانیه‌کانی هه‌میشه لیکۆلینه‌وه مه‌ست ده‌کات.

خوژگه نه‌وه‌ی له‌ناو دل‌دایه له‌سه‌ر لیوانیش بوایه، که میه‌ری شیعره نه‌وتراو و نه‌نوسراوه‌کانه، بریا ئومید و غه‌می رۆژانی ئایینده‌مان ده‌زانی که پرسه نه‌زانراوه‌کان دینه دیدارمان، نه‌و کاته‌ی نازار و هیوا فیترمان ده‌که‌ن که شیعر خه‌میکی کاتی و خوشیه‌کی کاتی ئاسوده‌یی هینه‌ره له‌زه‌ریای مه‌زنی ژیاندا، یان وه‌ک شاعیری گه‌وره‌ی فارس نه‌حمه‌دی شاملو بزاین که «شیعر نازادی و رزگارییه، نه‌و گومانیه که سه‌رته‌نجام ده‌گاته که‌ناری دل‌نیایی» (۱) و هه‌ر شیعریش فیترمان ده‌کات دیدار و ژوانی شه‌پۆل و که‌ناریش کورت خایانن و ئاکامیان داپرانه، چۆن بزاین و کتی ده‌توانی بلتت که ژیان شیعره نه‌نوسراو و نه‌گوتراوه‌کانه، یان هه‌روه‌ک فرووگی فه‌رووخزاد ده‌لتی «شیعر له‌ره‌سه‌ندا به‌شیکه له‌ژیان و هه‌رگیز ناتوانی له‌ژیان و ده‌روه‌ی بازنه‌ی هه‌ژمونی نه‌و کاریه‌گره‌بیانه جودا بیت که ژیانی مرۆف دیاری ده‌که‌ن» (۲)

پی‌توه‌ندی نیوان لیکۆلینه‌وه و شیعی تاهیره‌گی جاف له‌ره‌وشیکی نه‌وینداری، یان عاشقانه‌دا ده‌ژی، به‌لام نه‌م پی‌توه‌ندییه نه‌وینییه به‌شیتوه ئاسایی و نه‌ریتیه‌که‌ی نییه، به‌لکو به‌شیتوه سۆفیزمه‌که‌یه. ته‌سه‌وف ده‌زانی که دیدار و ژوانی عاشق و مه‌عشووق به‌رده‌وام نییه، به‌لکو له‌داپراندا هه‌میشه چاو و دل‌مان له‌بیر و له‌هه‌ولتی

یان له وهلامی مهحموود پاشای جافی باوکیدا که
دهیهویت بیکاته حاکمی شارهزور، بهم شیوهیه
دهنووسی:

من رهزا نابم به نانی گهندومی ئادهم فهرب
تۆ ئومیدی کوررهخانهای نانهوا خانم تهگر
من له شاهی خاوهن فیتل و عهلهم پهروام نییه
تۆ بهژیر دهستی پیاده و ئهسپهوه ماتم تهکهی
یان له بهرانبه ر یار و وهسفی مهعشوقدا دهلی:
هرکهسی هات و به تیری غمزهگهت سهه پاره بوو
کهس نییه وهک من حریفت، مەردی مهیدانم وهره
دیده مهستی شوخ و شنگی نازهنینهی شارهزور
دل رفیتی جمعی عالم، کهبکی کوهانم وهره

تایهر بهگی جاف

ههستی عاشقانه و کارکردنی زمان و شیعر

زمانناسان بۆ ههندیگ له کارکرده هونهرییهکان، خۆیان
هاوکاری له شتیکی نادیار وهردهگرن که بهو شته دهلین
ههستی زمانی، لهم ههسته شدا و بۆ شیوهسازکردنی
ئامازهکان، ته نیا پیوستمان بهیهک شتی دیکه ههیه، که
ئهویش ههستی عاشقانهیه، لهم کاریگهرییهی زمان و
شیعر و شیوهسازکردنی ئامازهکانی ههستی عاشقانه
گرنگ له وهدا نییه که دهرکهوتنی تیکستی شیعر له
شوئینیک پر رننگ و له شوئینیک تر که مرهنگ بیت،
زۆرجار هه موو دیرهکان نانوسرین. ههندیگ له
ئامازهکان له یاد نامین، سه ره نه نجام مه رج نییه که هه موو
پایهکانی تیکستی شیعر و ههستی عاشقانه له گه
کارکردنی زمان و شیعر، به ته وای یهک بگرهوه و
ئهمانبش وهک عاشق و مهعشوق هه همیشه له ژوان و
دابړان، یان له وهصل و فهصلدان.

دهلیتی تۆراوه قیبله عاشقانت

که نه مرۆ کهج بووه میحرابی نه برووت
وهک مه رجانی ئاله رهنگی نه شکم
له ناو روخساری له عل و لیوی یاقووت
مه که مه نعم له شه هدی لیوی ئالت
ده زانی خو که کهس نازی به بی قووت
عه جهب سیرری له نه برۆتا به یانه
موخالیف پیکه وه هم تاق و هم جووت
وهره (تاهیر) مه بهسته دل به دنیا
به زاهیر جوان و باتین پیر و فهرتووت
وینای خه یالی بۆ ههستی عاشقانه ده توانی چی بکات

ئهم پیشه کییه ده توانی روانگه، یان میتودی
لیکۆلینه وه بیت بۆ شیعر زۆریه شاعیرانی کورد،
به لام له دیدار و ئاماده بی شیعر تا هیر به گی جافدا
ده بیت پیوه، یان روانگه یه کی دیکه ی جوانناسی و
ئه ده بی بۆ ناسینی شیعر ئه و بناسین که ئه ویش ئه وهیه:
تاهیر به گ ویرای جوانناسی و شیعرناسی له دیدار و
ژوان و وهسفی دل به ر و هه ر شتیکی دیکه که شیعر بۆ
نوسپیوه، سه ره رای شه یادی و پایه ندی خو ی به یار و
نیشتمان و هه ر شتیکی دیکه به شیعر نه خشاندونی،
به لام ئه وهی له بیر ناچیت که خو ی شاعیریکی هوشیار و
عاشقیکی زانا و مەردی مه یدان و دل په ریشانه. منیش
بۆیه ناوونیشانی باسه که م کردووه به رهوشی عاشق و
شیعر و مهعشوق، بۆ ئه وهی ئه وه به یان بکه م که شیعر
ویرای ئه وهی کایه ی پیوه ندی نیوان عاشق و مهعشوقه،
یان هه وهک نۆقالیس ده لی: (عیشق خامۆشه، ته نیا
شیعر ده توانی به هیئینه دواندن) (۳) ئه وهش بلیم که
تاهیر به گی شاعیر هه همیشه له رهوشی و تندایه و ههست و
بیر و هونه ر و تواناییهکانی خو ی له به رانبه ر مهعشوق
و هه ر شتیکی تر دا به راورد ده کات و به مهش ده بیته
یه کیتک له و شاعیرانه ی که راسته وخۆ له شیعه رکانییه وه
باشتر ده بناسین.

فهلک زانی که دهشکتی رهونهقی بازاری مانگ و خۆز
شکاندی په نجه کهم تا من نه نووسم وهسفی روخساری

و چی بلتی، له کاتیکدا هممو پهیڅ و شیعره کانی عاشق لیوانلیون، یان به هیوا و تاره زووی دیدار تهنرون، ههستی ناخوښی داپران، تیکستی وینایی و دهرپرنی نه و ههستانه یه که له هممو دیارده و یاده و هری و شته کانی مه عشووقه وه ده بنه پهیڅ و شاعر. شاعیری عاشق هممو شته کانی مه عشووق و یاد و خوښی و ناخوښیبه کانی ده کاته شاعر و زورجار هه رچی به زماندا بیت دهنووسی. شاعیری عاشق کاری به وه نیسه که هه ندیک پهیڅ و شاعیری له ناستی شایسته یی نه ودا نیسه و نه و ده توانی له وانهش جوانتر و باشتر بنووسی، به لکو هه ندیک جار تهنیا نامانج و هیوا یی نه وده که بو یار و مه حبووب بنووسی و له و جه نجاللی و بی به شی و ههسته شاروانه یی دهرونی رزگاری بی و بیانکاته پهیڅی شاعیری، یان مه بهستی نه وده یی نیسه وهک کهس و شاعیریکی به فهرهنگ دهریکه وی، یان له ناستی خو یی کهم نه کاته وه، بهش نه خاته شوینی گشت، هممو نه وده که نه و دهیزانی، یان دهیکا و به میتشکیدا تیده پهری له هه ندیک ساتدا نه وده که سهرده میتک پییان وتووه عیشقی سه و دایی و دیوانه یی، یان ورپنه یی عاشقانه.

شه مال یار نه دیت، شه مال یار نه دیت؟

وهختی تو تاوای، دیده یار نه دیت؟

دلدار دلبر، سته مکار نه دیت؟

ناهووی خوته نی وهش رفتار نه دیت؟

نه و په نجه یی قرمز، حه نایی نه دیت؟

نه و نووری دیده یی، بینایی نه دیت؟

لیموی نه وره سه یی مه مانیش نه دیت؟

نه بروی سهریف ناسای که مانیش نه دیت؟

شاپاز مهربان، هه لئو خو نه دیت؟

نازدار خیلان، فیتنه جو نه دیت؟

به لام زوری جارده کان تاهیر بهگ ههست و بیر و نه خشی خوینده واری و زانایی و شاره زایی له شاعر و خوینده واریدا به سهر ههستی عاشقانه و سه و دایی و دیوانه یی عیشقدا زال ده بی و وهک که سیککی پروا به خو و خاوهن که سایه تی و شایسته یی زوری به شته کان دهرده که ویت و له زوری شاعر کانی شیدا سهره پای نه وده یی دل پهریشانه و سه و دای و دیوانه یی، به لام هه ر خو یی مهربدی مهیدان و شاره زا و زانا و شاعیره، نه مهش رهنک بیت، به کیک بیت له تاییه تمه ندی و ناوازیه یی نه و له شاعر دا.

سووتا و بریندارم و سه و دایی و مهستم

به و پهرچم و نه گریجه و به و چاره خوماره
نه و خاله له سهر لیوته جانا، چیه بهرمو؟
جیی ماچی له بی «تاهیره» نیشانه یی پاره.
گا ده گریه م گا ده سووتیم کاروبارم زاریه
زیوهری تاجی غه ربیم، شاه یی خوبانم وهره
«تاهیر» مه به تازورده، زه مان عاده تی جه وهره
دونیا که هممو رژی ژنی بولله وه سیکه.
له ناهم گه ر بسووتی تاسمان باوهر بکه ن نه مشه و
نیتر یاران، چ باکیم له سهردی فسلتی زستانه

حقیقه تی عاشقی و شاعیری

عاشق له بیر کردنه وده یی عیشقی خویدا هه ر به شیک له پهیڅی بو «ههستی حقیقه ت» یی زمان ده گپرتنه وه، یان باوهری وایه نه و تهنیا که سیکه که «حقیقه ت» یی مه عشووق ده بینی و تاییه تمه ندی و ناوازیه کانی خویشی به «حقیقه ت» ده بینی که به داخوه «مه عشووق»، یان نه م پرسه نازانی، یان هاوکار نیسه بو زانینی خو یی به رجه سته کردنی له عاشقدا.

له عیشقدا که سی به رانه ر، یان مه عشووق و به رده نگ (مخاطب) ده بیتنه سهرچاوه یی بوون و نه بوون، زانین و نه زانین، یان ژوان و داپران. عاشق هه همیشه له پهیڅینی ناوهرکی و شاعیری تهنیایی و ورته ورتی گورانیدا نه وه ده لیت «که تهنیا من یار (نه و) ده ناسم، تهنیا منم که بوونی راسته قینه یی نه و به یان ده که م، یان دهینه خشیتم، هه ر کاتیک من نه بم کتی نه و ده ناسی، یان وهک گووتی له تازاره کانی قارته ردا ده لئو هه ندیک جار من ناتوانم نه و بناسم، یان به رجه سته یی بکه م، باشه که سیککی دیکه چو ن ده توانی، چو ن ده ویری که نه و یی خوښ بو یی، چو نکه تهنیا منم که نه و م سهرتاپا، دل سو زانه خوښ ده وی، من تهنیا نه و ده ناسم، جگه له و هیچ له م جیهانه هی من نیسه! (۴)

دل نه خوښی دهردی هیجره، جانی جانانم وهره

له ت له ته جه رگ و هه ناوم، ماهی تابانم وهره

عیلله تی دهرد و شه فاکم و به لیوی شه ککهرت

مایه یی ژین و حه یاتم، دهرد و دهر مانم وهره

رژی نه و دل بوو که زانیم من نه بیی دپوانه بم

ناشقی تو، نه وعی مه جنوون، وا به کیتو و هه رده وه

من که پشتوانی بالا و بو سه چین کولمه تم

چی ده که م ناخر له سهری باخ و به یی، به م دهرده وه

هه روهک قهوس و قه زح با ده ست له گه ردن دانیشین

تۆ به سوخمه‌ی ئال و سه‌وز و من به په‌رنگی زهرده‌وه
ئیلتماسی «تاهیر»ی بیچاره قهد سوودی نییه
تۆ که دايم شه‌رفروشی به‌و دل‌ه‌ی وه‌ک به‌رده‌وه.

* * *

گول نه‌گه‌ر هات، خۆی موقابیل کا به‌ تۆ، لیتی ناگرم
هه‌رزه‌گۆیه و بێ وه‌فایه، دولبه‌ری بازارپیه
لیم گه‌رین ته‌نیا نشینی کونجی غه‌م بېم ئه‌ی په‌قیب
ده‌رده‌که‌ی من ده‌ردی عه‌شقه و زۆر گران و سارییه
که زولفی عاریزی پۆشی وتم یاره‌ب چ سرتکه
له‌لاین زولمه‌تی کوفره، له‌لاین نووری تیمانه
مه‌که‌ن تیماری زه‌خمی جه‌رگی «تاهیر» ئه‌ی ته‌بیب ناخر
بزائن با، له‌ حه‌شرا ئه‌و شه‌هیدی تیری موژگانه

له‌ زۆربه‌ی فه‌ره‌ه‌نگه‌کانی دنیا‌دا قسه‌یه‌کی نه‌ربیتی
هه‌یه که ده‌لین عیشق کوپره، ئه‌م په‌نده راست نییه.
عیشق چاو و ده‌روون و هه‌ست و نه‌ستی عاشق ده‌کاته‌وه
و پۆشنینی پێ ده‌به‌خشی، یان هه‌روه‌ک فرۆید ده‌لێ
«هه‌ر که‌سێک له‌ عیشقی خۆیدا گومانی هه‌بێ، ده‌بێ له
هه‌موو شته‌ ئاسایی و گه‌رنه‌گه‌کانی دیکه‌ی ژبانیشی
گومانی هه‌بێ. عاشق له‌ په‌وشی عاشق بووندا هه‌موو ئه‌و
شته‌نه‌ی که دنیا و خه‌لکی تر به‌راستی و بابه‌تی
ده‌یناسن، ئه‌م به‌ وه‌هم و خه‌یالی ده‌ناسێ، هه‌موو ئه‌و
شته‌نه‌ی که دنیا و خه‌لکی تر به‌ شیتی و خه‌یال و هه‌له
ده‌یناسن، ئه‌و به‌ راستی و حه‌قیقه‌ت ده‌یناسێ. له
قوولترین قوولایی ئه‌م فربه‌ هه‌ستی حه‌قیقه‌ت به‌ند
په‌یدا ده‌بێ، خۆ فربه‌وانی عاشق ده‌بیتته به‌شیتک له
حه‌قیقه‌تی په‌یف و شیع‌ر و هه‌سته‌کانی ئه‌و هه‌سته‌نه‌ش
هه‌رگیز ناگۆرین و له‌ناو ناچن و هه‌ر به‌ نه‌م‌ری
ده‌مپینه‌وه، ته‌نانه‌ت له‌ کاتی دا‌بران و نه‌مانی
عیشقی‌شدا، یان هه‌ر له‌و باوه‌رده‌دا ده‌مپینه‌وه که له
عیشقی سه‌ودایی و دیوانه‌بیشدا به‌شیتک له‌ حه‌قیقه‌تی
واقعی هه‌ر ده‌بێ و ده‌مپینه‌وه.

قوربانی روخت بېم که شکستی به‌ قه‌مه‌ر دا

حه‌یرانی له‌بت بېم که په‌واجی به‌ شه‌که‌ر دا

دوالیزمی نیوان حه‌قیقه‌تی روخ و له‌بێ مه‌عشوق له
به‌رانبه‌ر وه‌هم و فربه‌ی (شکستی به‌قه‌مه‌ر دا) و
(په‌واجی به‌شه‌که‌ر دا) دا ده‌بیتته حه‌قیقه‌تی عاشقی و
شاعیری و زۆربه‌ی حیکایه‌تی عیشقه مه‌زنه‌کان له
ده‌وری ئه‌م دوالیزمه‌ ده‌ست پێ ده‌کات و هه‌ر له‌م
ناکۆکیه‌شدا نامپنێ، یان کۆتایی دیت.

ناوازه‌بێ مه‌عشوق و توانایه‌کانی شاعیری عاشق

عاشق به‌ په‌یره‌وی و پشتیوانی له‌ لۆجیکیتیکی
تایبه‌تی، ئه‌وی تر، یان مه‌عشوق وه‌ک یه‌ک «گشت»
ده‌بینێ و له‌هه‌مان کاتیشدا ئه‌م گشته له‌ زه‌ین و په‌یقی
ئه‌ودا به‌ته‌واوی به‌یان نا‌ک‌ریت. ک‌امل بوون، یان
«گشت» بوونی مه‌حبوب له‌لای عاشق ده‌بیتته زه‌مینه و
هۆکاری ده‌رپین و نووسینی جوانناسانه. شاعیر که
ستایش و وه‌سفی مه‌عشوق ده‌کات له‌به‌رته‌وه‌یه که
بروای وایه یار ناوازه و ک‌امل و گشته و شانازیش
به‌وه‌وه ده‌کات که ئه‌و وه‌سفی ئه‌و ناوازه‌بیانه ده‌کات، یان
خه‌یالی ئه‌وه ده‌کات که به‌رانبه‌ر، یان یار ده‌یه‌و‌یت
شاعیر عاشقی ئه‌و بیت، نه‌ک ته‌نیا به‌ خاتری ئه‌م، یان
ئه‌و تایبه‌تمه‌ندییه، به‌لکو له‌به‌ر هه‌موو شتیکی. من تۆم
خۆش ده‌وێ، له‌به‌ر ئه‌م، یان ئه‌و شته نییه، به‌لکو له‌به‌ر
ئه‌وه‌یه تۆ هه‌موو شتیکی. ده‌رپین و نووسینی ئه‌م
هه‌سته ده‌بیتته کار و پیشه‌ی به‌رده‌وامی عاشق و له‌وه‌ش
زیاتر نه‌گه‌ر عاشق شاعیر بیت، ده‌بیتته ئه‌وه‌ی که عاشقی
شاعیر و پیرای باس و خواستی جوانی و باشی مه‌عشوق،
بروای دیتته سه‌ر ئه‌وه‌ی که هه‌یج که‌س وه‌ک ئه‌م له‌م
پرسه‌دا له‌سه‌ر هه‌ق و شایسته و ناوازه نییه.

به‌سراوه به‌ زنجیری ئه‌لم گه‌ردنی شه‌وقم

مه‌شه‌هوره له‌ناو ئه‌هلی جیهان، شۆری جنونم

دل ملک‌ی عه‌جه‌م، عه‌سه‌که‌ری خه‌م، له‌شکری سالار

وێرانی نه‌کا ناخ‌ری، بێ سووده فسوونم

نمونه‌ی رووی تۆیه ماهی تابان

نه‌زیری موی تۆیه په‌رنگی قه‌تران

له‌شه‌که‌ری لیتوت بێ نه‌سیب بووم

به‌لێ، هه‌ر ته‌نگ پۆزین ئه‌هلی عیرفان

به‌ ماچیکی ده‌به‌خشم گه‌ر که‌رم کات

جه‌میعی خه‌رج و ده‌خلی مولکی بابان

برۆ و روخسار و زولف و لیتیو ئالت

شه‌و و پۆژ و هیلال و عیقد و مه‌رجان

به‌ خه‌مه‌زی چاوی مه‌خموری سیاهی، مه‌ستی مه‌ی کردین
به‌ ماچی لیتیو موسته‌غنی له‌ نه‌واعی مه‌زه‌ی کردین
به‌ هه‌وری په‌رچه‌م و زولفی، روخ و نه‌برۆی که داپۆشی
له‌ شه‌وقی روئیته‌تی به‌در و هیلالی یه‌ک شه‌وه‌ی کردین
نه‌گه‌رچی کوشتنی خۆ، قابیض الارواحی موژگانی
به‌ قانونی مه‌سیحایی، به‌ خه‌نده‌ی لیتیو حه‌ی کردین.

**کەس نییه سابت قەدەم وەک من لە داوی عەشقدای
بۆ سوپاهی غەمزەکانت مەردی مەیدانم وەرە
گەر دەپرسی حالەتی من بۆ فیراقت پیت بلتیم؟
هەر وەک تاهیر هەمیشە دیدە گریانم وەرە**

لە ئەوین و شیعری شاعیری عاشقدای هیچ تاییەتمەندی و سیفەتیکی خۆی و مەحبوب زیاده نین، بە لکو هەموو شتییک دەبیتە پەیقینی عیشق و فەزای شیعری. هەموو شتییک، یان رووداوییک، یان تاییەتمەندییەکی مەعشوق دەبیتە هۆکاری پابەندبوونی زیاتری شاعیری عاشق. ئەم ستایش و شانازییەکی عاشق بۆ مەعشوق کە هەمیشە لە پەیقین و سرووداندنایە، جیگایەکی، یان نەخشییک بۆ مەحبوبیش دەنەخشیینی کە ئەویش ئەو دەیه بیر و ئیشتیاقی تاییەتی ئەو (بەهەر جوژییک بیت) دەبیتە بەشییک لە دەقی شیعری و پەیقینی عاشقانه.

**دلێرەوی قەدەر عەرەوی بی رەحمەکی بەدبەختەکم
دل رفینەوی شوخەکی بی عەهد و پەیمانم وەرە
نازەنینهی سوخمە ئالەوی دیدە مەستەکی کە چ کولای
گولعوزارەوی شوخ و شەنگەکی، شاھی خویانم وەرە**

لە شیعری تاهیر بەگدا هەموو تاییەتمەندی و رەهەند و رووداوییکی خۆی، یان هەر دیدگا و روانینیکی خۆی و هەست و بییری بەرانبەر بە مەحبوب دەبیتە شیعری و سووتان و دلسوژی و ئیشتیاق و دەری دەری و هەموو شتییک لەگەڵ زانایی و شاعیری و مەردی و ئامادەیی لەناو شیعری ئەودا شەپۆل دەدەن، بەمەش تاهیر بەگ توانیویەتی دوالیزمییک لە رەهەندو تاییەتمەندی خۆی و مەحبوب بکاتە ئەو شیعری جوانانەکی کە کورد پیتی شادو خەنی بوو.

**خانە وێرانم لە دووریت، رەهزەنی ئیمان و دل
زینەتی بەزم و سروورم، شەمعی دیوانم وەرە
چونکە سایە چەتری زولفت دور لە فەرقی فەرەم
سینە پر خوتین و زوخاوم، دل پەرتشانم وەرە
گەر دەزانی چەند پەشێوە حالەکم بۆ دیدەنت
سەد ئەوەندە زولفەکانت دل پەرتشانم وەرە
لوتف و تانە تو لەلای من هەردوو یەک رەحمەتە
کەعبە کە چ نابێ، لەبەر لۆمە رەقیبانم وەرە
سورەتی بالات بە دايم نەفشی قلبی زارمە
هەر وەک مەجنون لە ئەشقت دیدە گریانم وەرە
شاعیر و عاشق لە خەلۆتەتی نووسین و یادەوری خۆیدا
هەمیشە لە رەوشی چالاکی و وزەدایە، هەر کارێک**

بییات بەشییکە لە بوون و مانای عیشق، هەر بۆیەش بەرگەکی ئەم هەموو ئاهونالینە دەگریت و ژبانییەکی پڕ لە داهینان و جوانکاری، تەنانەت غەم و شکست و دابراویش دەکاتە بەشییک لە داهینان و جوانکاری شیعری و پەیقینی عیشقی. گلهیی و شانازی و غەمگینی و خۆشی و هەموو ژبانی پڕۆژانەش دەبیتە، یان دەیکاتە شیعری و ئەوین و داهینان. لەم پرسەدا شاعیری عاشق پەیرهوی لە دوو لۆجیکی خۆی دەکات کە بی گومان ئەم دوو لۆجیکە دەبنە روانگە و بیرکردنەوی گشتی ئەو بۆ هەموو شتییک نەک تەنیا بۆ شیعری و عیشق.

دەزانی بۆچی مەسروورم، ئیشارە کردمی دلێر

وتی حازر بە بۆ کوشتن بەیانی جەژنی قوریانە

بۆ باری خەمت گەر بەدەنم سستە مەرەنجە

پیتکراوی موزەوی تۆبە نە کوژراوی تەنگە

زەمانە بەزمی رەندانە بەدە ساقی بە پەیمانە

لەبەر تەعزیمی مەیخانە بلتین پیری موغان بابێ

ئەلا ئەی ناشقی مەدەهۆش وەک «تاهیر» مەبە خامۆش

لەبەر سوژی دلی پر جۆش، نەوایی موتریبان بابێ

شەوم وەک رۆژی رووناکە لە شوعلەوی روومەتی ئالت

بەلتی یەکبارە با ون بی، لە ماهی ئاسمانم چی

بە نەیرهنگی فەلەک جانا لەدلما دەرنەچوو میهەرت

کە من یەک رەنگ و یەک نەوعم لە تەبدیلی زەمانم چی

بە من قەت نادری تەفسیری ئایاتی سەری کولمت

گرانە «تاهیر» بۆ من لە تەعریف و بەیانم چی

من بە سەد میننەت لە نەحلی لیتی خۆم ئەخۆم

تۆ بە شاگردی دوکانی مەرەقەو نانم ئەکەکی

من بە تەختی خوسرەو جامی جیهانی تی ئەگەم

تۆ بە مەنمور و ئیعانەوی دۆم و خەراتم ئەکەکی (۵)

سەرچاوەکان:

- ۱- صدای شعر امروز، گزینش، احمد منطقی و بهمن مهابادی، انتشارات تلاش، چاپ هفتم، ۱۳۷۸، ل ۱۴.
- ۲- ه.س.پ. ل ۱۶.
- ۳- رولان بارت، سخن عاشق، ترجمه‌ی پیام یزدانجو، نشر مرکز چاپ اول ۱۳۸۳، ل ۱۰۵.
- ۴- ه.س.پ. ل ۳۰۱.
- ۵- دیوانی تاهیر بەگی جاف کۆکردنەووە ئامادەکردنی حسەن گۆزان، چاپی دووهم، دەزگای پۆشنییری گۆزان، ۲۷۱۱. هەموو شیعەرەکانی تاهیر بەگ لەم لیکۆلینەویدا لەم سەرچاوەیە وەرگیراون.